

[Arnth Jensen.]

fordi de tekniske Skolers Dagkursus vistnok som Regel har en faglig, teoretisk Eksamen som Maal.

I det hele taget vil jeg gerne sige, at selv om det er naturligt at drage en Parallel mellem den Støtte, de tekniske Skoler faar, og den Støtte, man foreslaar til den landbrugsfaglige Undervisning, maa man dog stadig erindre, at medens den tekniske Undervisning har virket gennem en lang Række Aar og derfor nu ligger i sit faste, gennemprøvede Leje, ogsaa økonomisk, staar vi med Hensyn til den landbrugsfaglige Undervisning over for noget helt nyt, der skal forsøges. Det er min Overbevisning, at jo større Raaderum, jo friere Rammer man giver til dette Forsøg, desto lettere og hurtigere vil Livet selv afstikke de Rammer, som en mere, bestandig og fast Lovgivning bør følge paa dette Omraade.

Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, at man i hvert Fald foreløbig i de to Aar, til Loven skal underkastes Revision, undlader at variere Tilskuddet pr. Elevtime, men ansætter dette til 20 Øre, hvad enten Undervisningen foregaar om Dagen eller om Aftenen. Ligeledes vil jeg gerne henstille, at det med Hensyn til Elevbetalingen i højere Grad overlades til Skolekredsene selv at afgøre dette Spørgsmaal, selv om jeg fuldt ud kan tiltræde den højtærede Ministers Betragtning om, at det slet ikke er uberettiget, men endog kan virke meget heldigt, at Eleverne selv yder et Bidrag til denne Undervisning. Det forekommer mig imidlertid noget mærkeligt, at medens man under Behandlingen af Aftenskoleloven fra de to ministerielle Partiers Side saa ubetinget fastholdt, at det lovmæssigt skulde fastslaas, at Undervisningen skulde være vederlagsfri, foreslaar man nu lige saa ubetinget, at der for denne Undervisning skal betales af Eleverne. Fra mit Partis Side maa vi som ved Aftenskolelovens Behandling hævde, at det naturligste og bedste vilde være, at de, der sætter Undervisningen i Gang og har Ansvar for den, ogsaa selv afgør det Spørgsmaal. Vi henstiller derfor, at den højtærede Minister frafalder de bestemte formulerede, absolutte Krav om dette Forhold og lader Skolekredsene indrette sig paa den Maade, de finder rigtigst.

Om Bestemmelsen i Ministerens Forslag om 30 Undervisningstimer som Minimum skal jeg kun sige, at vi kan godt gaa med til det, i Stedet for som i vort Forslag 40, idet Ministerens Krav her er lempeligere. Derimod forekommer det os, at Kravet om et Antal af 25 Elever som Minimum ikke er

saa heldigt. Ministerens Begrundelse for dette Tal er den, at Undervisningshold paa mindre end 25 ikke vil have nogen væsentlig økonomisk Fordel af at komme ind under denne Lov, de maa hellere blive under Aftenskoleloven. Den Begrundelse kan vi ikke helt anerkende, idet andre Bestemmelser i Aftenskoleloven end netop Tilskudsreglerne har vist sig uheldige for at etablere en saadan Undervisning som den, man her tilsigter, bl. a. ved den højtærede Minister, at netop Bestemmelsen om, at for at opnaa Tilskud efter Aftenskoleloven skal Undervisningen være absolut vederlagsfri, har lagt sig hindrende i Vejen flere Steder. Mon ikke Bestemmelsen om de 25 Elever som Minimum egentlig er den afgørende Forskel mellem Ministerens Forslag og vort? — ikke selve Tallet, men den Mening, der ligger i det. Medens Ministerens Forslag, som han selv siger i Bemærkningerne til Lovforslaget, navnlig gaar ud paa at støtte større Skoler, hvor Undervisningen — saaledes forstaar jeg det — helst foregaar i egne, dertil opførte Lokaler, gaar vort Forslag ud paa at støtte ikke blot Skoler, men større eller mindre Kursus, ogsaa i lejede Lokaler, idet vort Forslag tillige indeholder Bestemmelser om Tilskud til Kursusets daglige Drift ud over Tilskuddet til Undervisningen, og selv om Undervisningen ikke foregaar i egne Lokaler.

Vi anerkender i højeste Grad det Initiativ, der har ført til, at der fra forskellige Sider i Landet er opført saadanne Skoler, som Ministerens Forslag tager Sigte paa, og vi ønsker i fuldt Maal at støtte og opmuntre dette Arbejde, men skal denne Sag løses paa en for vor Landbrugsungdom tilfredsstillende Maade og paa bred Basis, er det vor bestemte Overbevisning, at Ministerens Forslag paa et Par Felter er for snævert. Skal der komme virkelig Gang i dette Arbejde, maa det optages saavel ad kursusmæssig, om jeg saa maa sige, som ad skolemæssig Vej, og der maa være lige Adgang til Støtte, hvad enten det er større eller mindre Kredse, som sætter det i Gang. Der er et gammelt Ord, som siger, at det gode undertiden kan være det bedstes værste Fjende. Jeg ved, at der hos enkelte, som staar vore Højskoler og Landbrugsskoler nær, har rejst sig visse Betæneligheder; man har stillet det Spørgsmaal, om Gennemførelsen af dette Forslag ikke vil bevirke mindre Besøg paa disse Skoler. Den højtærede Minister siger selv, at denne Undervisning ikke er tænkt som en Konkurrence til vore Landbrugs-, Husmands- og Højskoler, og